

สมุทธานุภาพและปฏิสัมพันธ์เชิงอำนาจการเมืองระหว่างประเทศ

โดย ดร.ธนิต โสรัตน์

ประธานกรรมการบริษัทในเครือวี-เชิร์ฟ กรุ๊ป

อดีตคณะทำงานความมั่นคง ภายใต้คณะกรรมการที่ปรึกษา
และจัดการองค์ความรู้เพื่อผลประโยชน์ของชาติทางทะเล (สมช.)

ณ วิทยาลัยการทัพเรือ กรมยุทธศึกษาทหารเรือ

วันที่ 23 ธันวาคม 2568

1

ความสำคัญของสมุทรทานุภาพ

1) สมุทรทานุภาพด้านเศรษฐกิจ (Economic Sea Power) เกี่ยวข้องกับปัจจัยเอื้อและศักยภาพที่จะได้ประโยชน์จากการเป็นรัฐชายฝั่งทั้งทางตรงและทางอ้อมให้เป็นผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจของประเทศ

2) สมุทรทานุภาพอาจหมายถึง ศักยภาพของรัฐหนึ่งรัฐใดจากการรู้จักใช้ทะเลและทรัพยากรธรรมชาติจากทะเลให้เป็นประโยชน์สูงสุดรวมถึงศักยภาพการปกป้องอาณาเขตทะเล

3) รัฐใดจะมีศักยภาพอำนาจทางเศรษฐกิจจากทะเลเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบของสมุทรทานุภาพ (Components of Sea power) ซึ่งไม่มีสูตรสำเร็จขึ้นอยู่กับปัจจัยแวดล้อมของแต่ละประเทศที่แตกต่างกัน

4) การขับเคลื่อนเกี่ยวข้องกับเสถียรภาพทางการเมือง-นโยบายและวิสัยทัศน์ของรัฐบาล โดยเฉพาะระบบการเมืองในประเทศซึ่งจะเป็นองค์ประกอบที่จะเกื้อกูลสร้างเสริมต่อการเป็นสมุทรทานุภาพ

5) องค์ประกอบสำคัญเกี่ยวข้องกับบริบทปฏิสัมพันธ์เชิงอำนาจการเมืองระหว่างประเทศและพลานุกภาพทั้งด้านเศรษฐกิจและดุลแห่งอำนาจ (Balance of Power)

6) มูลค่าของผลประโยชน์แห่งชาติทางทะเล 28.804 ล้านล้านบาท สัดส่วนใน GDP 1.56 เท่า ปี พ.ศ. 2567 GDP ของไทยมีมูลค่า 18.389 ล้านล้านบาท หรือประมาณ 517,063 ล้านเหรียญสหรัฐ (EXC.เฉลี่ย 35.565 บาท/USD) เป็นอันดับที่ 30 ของโลก (ปี 2024) และอันดับที่ 2 ของอาเซียน

2

ผลประโยชน์เศรษฐกิจทางทะเลของประเทศไทยปี พ.ศ. 2568
มูลค่าประมาณ 29.957 ล้านล้านบาท (1/2)
(ปรับปรุง 12 ธ.ค.68 ความน่าเชื่อถือของข้อมูลให้อยู่ในดุลยพินิจ)

หน่วย : ล้านล้านบาท

1. มูลค่าเส้นทางการค้าทางทะเลด้วยการหักสัดส่วนขนส่งทางถนน 20.119
(หักขนส่งทางถนน 8.86%)
2. อุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับปิโตรเคมีคอล-พลาสติก 2.572 ?
(เฉพาะอุตสาหกรรมพลาสติกมูลค่า 7.257 แสนล้านบาท)
3. รายได้จากการท่องเที่ยวที่ได้จากทะเล 1.935
คิดเป็นสัดส่วนประมาณร้อยละ 66.3 ของรายได้ท่องเที่ยว (รวม) มูลค่า 2.92 ล้านล้านบาท
4. ค่าจ้างแรงงาน-เกษตรกรที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรม-เศรษฐกิจทางทะเล 2.143?
จำนวนประมาณ 17.86 ล้านคน
5. มูลค่าขอส่งเสริมการลงทุนและโยชน์จากพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ EEC 1.140

ผลประโยชน์เศรษฐกิจทางทะเลของประเทศไทยปี พ.ศ. 2568
มูลค่าประมาณ 29.957 ล้านล้านบาท (2/2)
(ปรับปรุง 12 ธ.ค.68 ความน่าเชื่อถือของข้อมูลให้อยู่ในดุลยพินิจ)

หน่วย : ล้านล้านบาท

6.มูลค่าทรัพยากรแก๊ส-ปิโตรเลียมที่ได้จากพื้นที่ทะเล

0.651

7.รายได้จากอุตสาหกรรมบริการพาณิชยนาวิและอุตสาหกรรม-บริการที่เกี่ยวข้อง

0.592

8. อุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับอาหารทะเลบรรจุกระป๋องและแปรรูปอื่นๆ

0.278

9.รายได้จัดเก็บภาษี-ค่าธรรมเนียมของกรมศุลกากร-ค่าภาคหลวง

0.358

(รายได้ศุลกากร 115,572 ลบ., รายได้จากรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้อง 1.2 แสนล้านบาท
รายได้ภาคหลวงปิโตรเลียม 76,270 ลบ., ภาษีปิโตรเลียม 44,165 ลบ.)

10.มูลค่าจากการทำประมงน้ำเค็ม-เพาะเลี้ยงชายฝั่ง (ค่าเฉลี่ย 10 ปี)

0.169?

มูลค่าประมงจากทะเล 67,831 ลบ., มูลค่าเพาะเลี้ยงชายฝั่ง 92,911 ลบ.

มูลค่านำเข้าสินค้าประมงทั้งบริโภคในประเทศและส่งออก 154,353 ลบ.

3

ศักยภาพการเป็นเส้นทางพาณิชย์นาวีระดับนานาชาติ

1)

รัฐไทยในอดีตจากการรวมของนครรัฐอโยธยาและสุพรรณบุรี (พ.ศ.1893) ได้สะสมความมั่งคั่งจากการใช้ทะเลเป็นเส้นทางการค้าและศูนย์การค้าสำคัญของภูมิภาคในสมัยเจ้านครอินทร์หรือสมเด็จพระนครินทราราชกษัตริย์องค์ที่ 6 (พ.ศ. 1952 – 1967) มีการค้ากับจีนจนกลายเป็นราชอาณาจักรที่มั่งคั่งและมั่นคง

2)

การค้าฝั่งทะเลตะวันตกรัฐอยุธยา ได้รับประโยชน์จากการที่โปรตุเกสมีการตั้งสถานีการค้าที่มะละกาทามด้วยประเทศฮอลันดา (พ.ศ.2151) ทำให้อยุธยาเป็นศูนย์การค้านานาชาติการค้าขายไปถึงเปอร์เซียและโรมันตะวันออก

3)

อาณาจักรศรีอยุธยาใช้ประโยชน์จากสมุทรภาพเป็นเมืองเศรษฐกิจใหญ่ที่สุดในอุษาคเนย์สามารถตั้งสถานีการค้าเชื่อมโยงกับรัฐในแผ่นดิน เช่น ล้านนา-ล้านช้างรวมถึงยูนาน

4)

ชายฝั่งทะเลตะวันตก ในสมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้นตั้งแต่รัชกาลที่ 1 จนถึงตอนปลายรัชกาลที่ 5 (พ.ศ. 2325 – 2452) เขตทะเลไทยด้านตะวันตกไปจนถึงทะเลอันดามันกินพื้นที่บางส่วนของช่องแคบมะละกาคือเมืองเปริดและเมืองเกดะห์

5)

ชายฝั่งทะเลด้านตะวันออก เข้าไปถึงเขตทะเลและชายฝั่งทะเลของเมืองกัณฑ์และตรังกานูร์ ขณะที่เขตทะเลไทยด้านอ่าวไทยตอนล่างก่อนพ.ศ. 2452 เลยกานราธิวาส กัณฑ์ ตรังกานูร์และเกาะต่างๆ ล้วนเป็นพื้นที่เขตทะเลไทยทั้งสิ้น

ศักยภาพการเป็นเส้นทางพาณิชย์นำวีระดับนานาชาติ

แผนที่แสดงพื้นที่เขตทะเลไทยสมัยพระนารายณ์มหาราช (พ.ศ. 2199 – 2231)

ที่มา : <https://www.facebook.com/photo.php?>

ที่มา : <https://mgronline.com/daily/detail/9610000030752>

4

เขตทะเลไทยในปัจจุบัน

- พื้นที่ทะเลไทยประมาณ 323,488.33 ตารางกิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 63 ของพื้นที่ซึ่งเป็นแผ่นดิน 513,115 ตารางกิโลเมตร
- ชายฝั่งทะเล 3,148.32 กิโลเมตร ด้านตะวันออกหรืออ่าวไทยความยาว 2,055.18 ตารางกิโลเมตรและฝั่งตะวันตกทะเลอันดามัน 1,093.14 ตารางกิโลเมตร

เขตทางทะเล	พื้นที่ (ตารางกิโลเมตร)		
	ฝั่งอ่าวไทย	ฝั่งอันดามัน-ช่องแคบมะละกา	รวม
น่านน้ำภายใน (Internal Water)	54,103.47	7,850.57	61,954.04
ทะเลอาณาเขต (Territoial Sea)	29,344.36	23,723.86	53,068.26
เขตต่อเนื่อง (Contiguous Zone)	23,909.19	13,604.04	37,513.23
เขตเศรษฐกิจจำเพาะ (EEZ)	88,193.97	75,633.65	163,827.62
พื้นที่พัฒนาร่วม ไทย-มาเลเซีย (JDA)	7,125.22	-	7,125.22
รวม	202,676.20	120,812.12	323,488.33

ที่มา : กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง

ที่มาของพื้นที่อาณาเขตทะเลไทย มีที่มา 3 สถานะ

ข้อตกลงฟรังโก-สยาม ปีพ.ศ.2436 (ค.ศ.1893)

- วิกฤต.ศ. 112 ไทยถูกฝรั่งเศสบีบให้ทำข้อตกลงยกดินแดนฝั่งซ้ายแม่น้ำโขงทั้ง สปป.ลาวและประเทศกัมพูชา เนื้อที่ 143,800 ตารางกิโลเมตรพร้อมประชากร 6.0 แสนคน
- พื้นที่ทะเลที่ต้องเสียไปในส่วนดินแดนทางทะเลอ่าวไทยฝั่งตะวันออกตอนใต้ไปจนถึงเมืองฮาเตียนติดแหลมญวน
- ในปีพ.ศ. 2449 ไทยต้องเสียเมืองพระตะบอง เสียมราฐและศรีโสภณให้กับฝรั่งเศสเพื่อแลกกับเมืองจันทบุรีและตราดและเกาะต่างๆ ใต้แหลมสิงห์รวมทั้งเกาะกูด

ข้อตกลง แองโกล-สยาม ปีพ.ศ. 2452 (ค.ศ. 1909)

- ไทยทำข้อตกลงกับอังกฤษยกเมืองกลันตัน-ตรังกานู-เปริด-เกดะห์ (ไทรบุรี) และเกาะต่างๆ รวมทั้งเกาะลังกาวิ
- การเสียเมืองชายทะเลทำให้ต้องเสียพื้นที่อาณาเขตทะเลอันดามันไปโดยปริยาย
- เพื่อแลกกับเมืองปัตตานีและสตูลซึ่งแยกบางส่วนจากเมืองไทรบุรีและอังกฤษยอมยกเลิกอนุสัญญาลับ ค.ศ. 1897 ซึ่งจำกัดสิทธิของไทยเหนือดินแดนใต้เมืองบางตะพานลงไป

เขตทะเลไทยตามกฎหมายทะเลของสหประชาชาติ

- ยึดถือข้อตกลงสากลตามอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเลปีพ.ศ.2525 (UN. Convention on the Law of the Sea 1982) ทำให้มีพื้นที่เขตอาณาเขตทะเลรวมกันประมาณ 323,488.33 ตารางกิโลเมตร
➤ น่านน้ำภายใน	61,954 ตร.กม.	➤ เขตต่อเนื่อง	37,513 ตร.กม
➤ ทะเลอาณาเขต	53,068 ตร.กม.	➤ เขตเศรษฐกิจจำเพาะ	163,827 ตร.กม

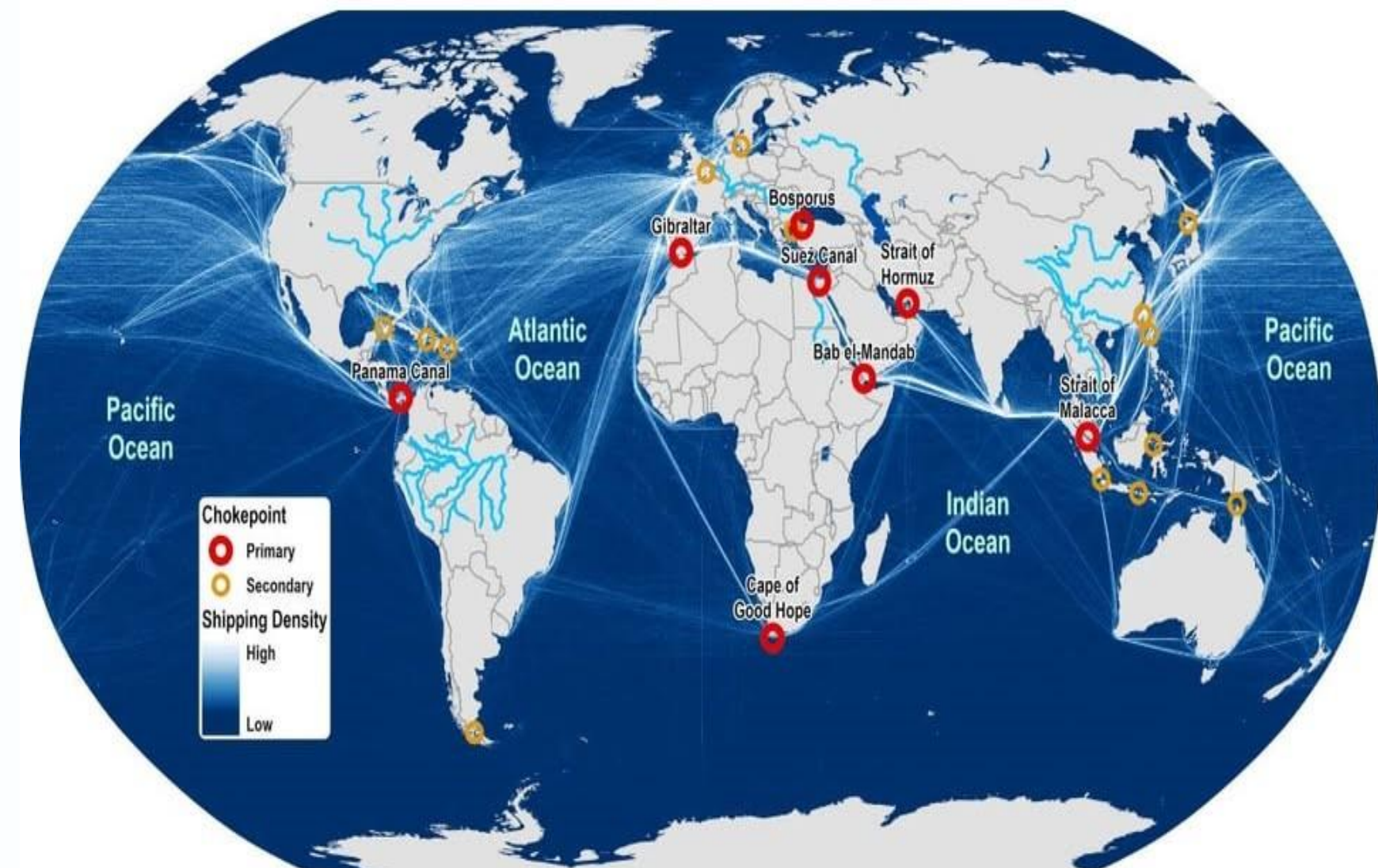
แผนที่แสดงอาณาเขตทะเลไทย โดยยึด UN Convention 1982

5

องค์ประกอบสำคัญของสมุทรภาพทางเศรษฐกิจ

- การเป็นรัฐชายฝั่งและปัจจัยเอื้อทางภูมิรัฐศาสตร์ (Coastal State & Geo Politics)
- ศักยภาพการเป็นเส้นทางพาณิชย์นำในระดับนานาชาติ (Global Maritime Route)
- ความสามารถในการเชื่อมโยงผลประโยชน์จากทะเลกับเศรษฐกิจของประโยชน์ (Sea-Land Connectivity)
- อำนาจอธิปไตยและศักยภาพในการปกป้องเหนืออาณาเขตทะเลไทย (Sovereignty & Protect Power)

ศักยภาพในการใช้ประโยชน์เศรษฐกิจจากทะเล

1. เส้นทางการค้าทำให้เกิดอุตสาหกรรมและบริการต่อเนื่อง เช่น การนำเข้า-ส่งออก การลงทุน โดยเฉพาะในเขตพื้นที่ EEC

(มูลค่านำเข้า-ส่งออกทางทะเล 20.119 ลล.บาท)

2. อุตสาหกรรมพาณิชย์นาวีและโลจิสติกส์

(มูลค่า 5.920 แสนล้านบาท)

3. การขุดเจาะแก๊สและน้ำมันทำให้เกิดอุตสาหกรรมต่อเนื่อง เช่น ปิโตรเคมีและพลาสติก

(มูลค่า 3.223 ลล.บาท)

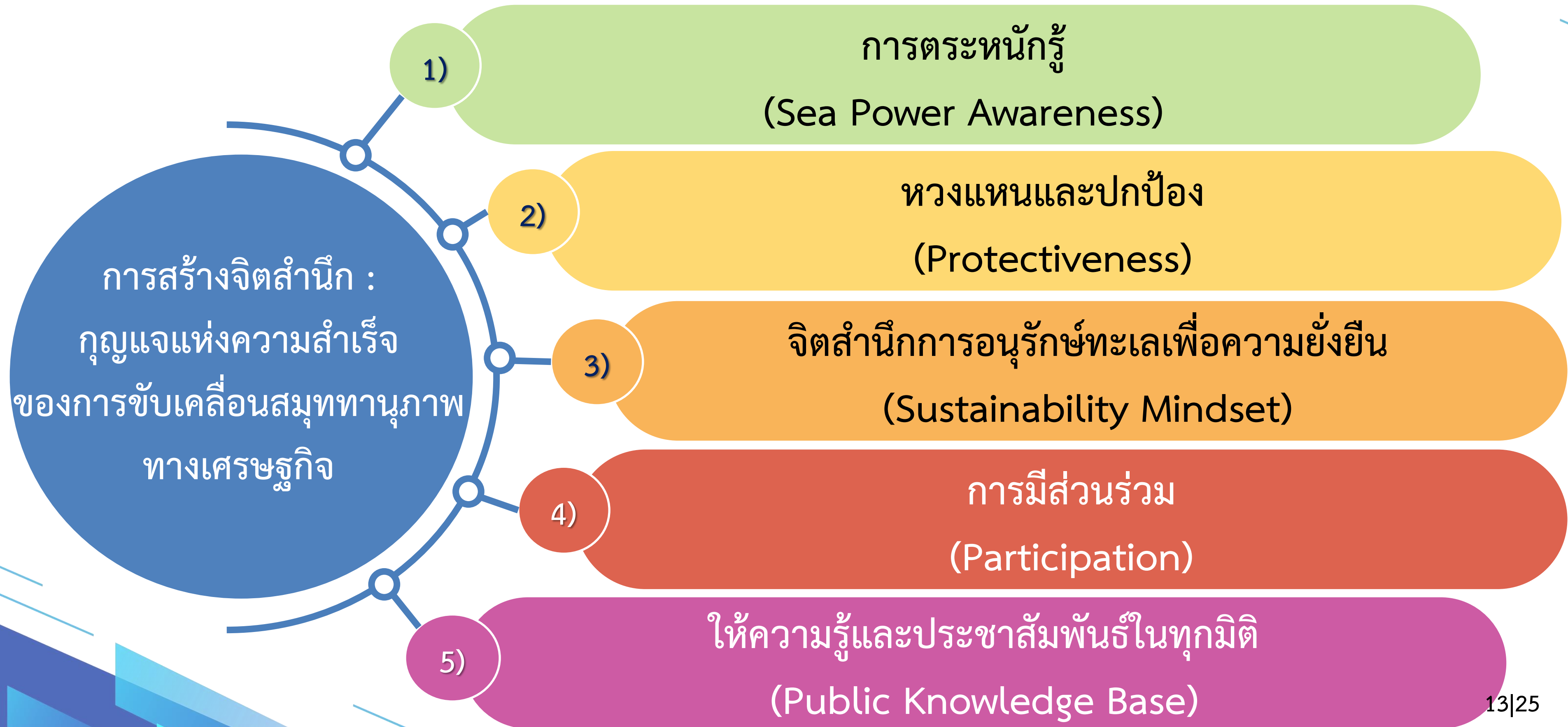

ศักยภาพในการใช้ประโยชน์เศรษฐกิจจากทะเล

4. การประมงและเพาะเลี้ยงชายฝั่งทำให้เกิดอุตสาหกรรมเกี่ยวกับอาหารทะเลแปรรูป (มูลค่ามากกว่า 4.447 แสนล้านบาท)
5. หาดทรายที่สวยงามและพื้นที่ประมงตามเกาะแก่งทำให้มีรายได้จากท่องเที่ยวจากทะเลมีสัดส่วนร้อยละ 66.3 ของรายได้ท่องเที่ยวโดยรวม (มูลค่ามากกว่า 1.935 ลล.บาท)
6. รายได้จากการจัดเก็บภาษีศุลกากร-ค่าธรรมเนียมภาคหลวง, รายได้จากรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้อง (มูลค่ามากกว่า 3.58 แสนล้านบาท)
7. ทำให้เกิดการจ้างงานที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรม-เศรษฐกิจทางทะเลทั้งทางตรงและทางอ้อมมากกว่า 17.86 ล้านตำแหน่ง (ประมาณมูลค่าจ้างงาน 2.143 ลล.บาท)

การสร้างจิตสำนึก : กุญแจแห่งความสำเร็จของการขับเคลื่อนสมุทรภาพทางเศรษฐกิจ

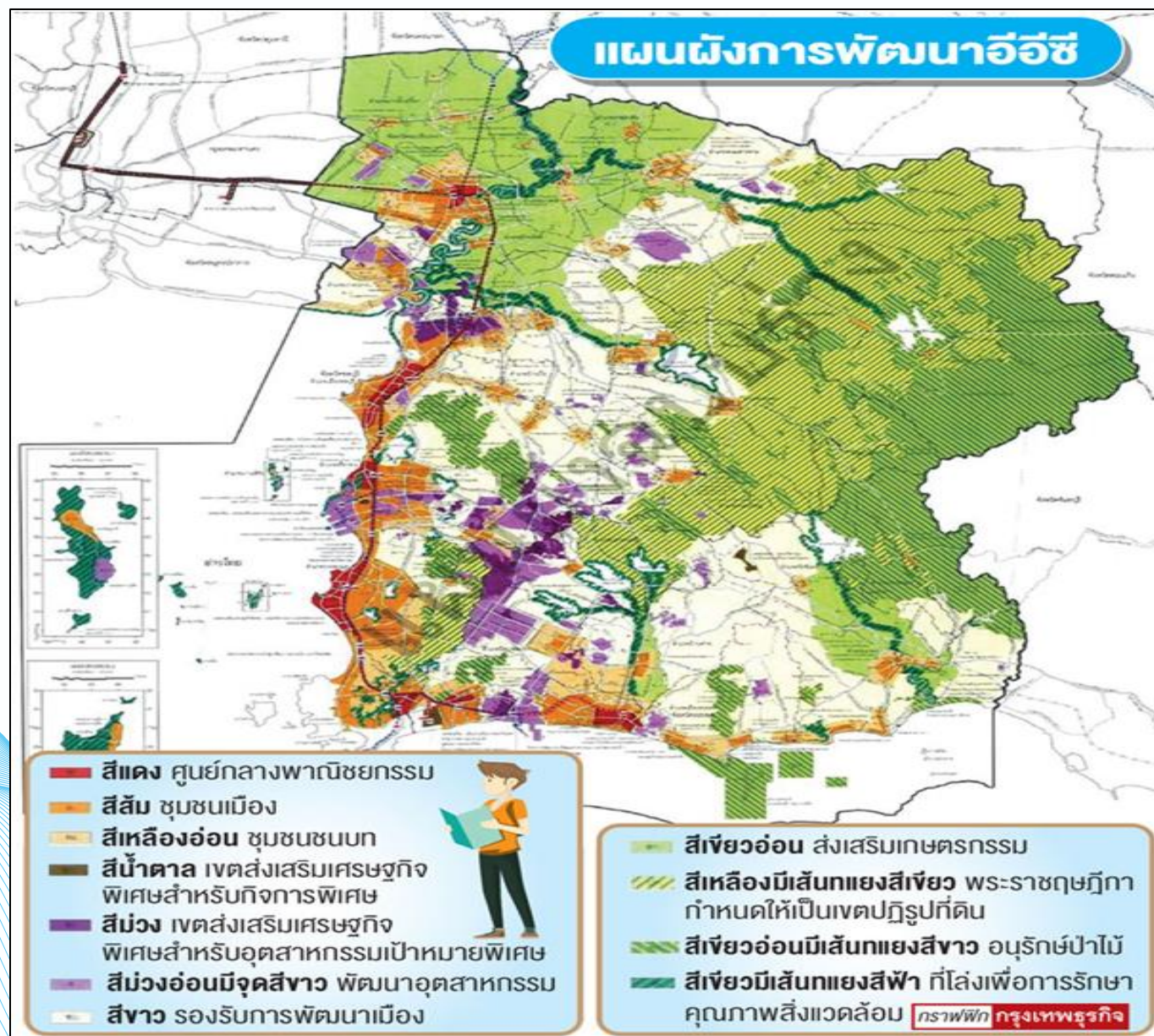
ปฏิสัมพันธ์เชิงอำนาจทางรัฐศาสตร์ (Power Relations)

1. ปฏิกริยาต่ออำนาจคือกระบวนการที่ผู้ถูกใช้อำนาจตอบสนองต่อผู้ใช้อำนาจ
2. เป็นการอธิบายความสัมพันธ์ตั้งแต่ระดับรัฐต่อรัฐหรือสถาบันตลอดจนความสัมพันธ์ของบุคคล อีกฝ่ายหนึ่งซึ่งมีอำนาจต่อรองที่เหนือกว่าในการเจรจาเพื่อหวังผลประโยชน์หรือได้ประโยชน์ของตนเองเป็นที่ตั้งซึ่งคู่เจรจามีอำนาจต่อรองหรือศักยภาพที่ต่ำกว่าอาจต้องจำนนทำตาม
3. ปฏิสัมพันธ์เชิงอำนาจที่เกี่ยวข้องกับสมุทธานุภาพเกี่ยวข้องกับความสามารถของประเทศทั้งด้านการเมืองระดับภูมิภาคและระดับโลก
4. ด้านพลานุภาพทางทหารรวมถึงการเมืองภายในประเทศและจิตสำนึกของประชาชน จะต้องมิติศทางเดียวกันในการธำรงรักษาอธิปไตยและทรัพยากรอันมีค่าทั้งพื้นน้ำและใต้ทะเลเพื่อให้เกิดผลประโยชน์กับประเทศสูงสุดและมีความยั่งยืน

กรณีศึกษาที่ 1 : เขตเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) (1/2)

➤ **เขตเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC)** เพื่อเป็นฐานการผลิต เชื่อมโยงซับซ้อนระดับโลก (มูลค่าขอส่งเสริม BOI ปี 2567 = 5.820 แสนล้านบาท)

➤ **ท่าเรือแหลมฉบังเฟส 3** กำลังพัฒนาให้เป็นท่าเรือระดับโลก มูลค่าการลงทุน 114,046 ล้านบาท รับตู้สินค้าได้รวมกันเป็น 18.1 ล้าน/TEUs ปีพ.ศ. 2568 เรือผ่านท่า 10653 Voy ปริมาณตู้ 10.154 ล้าน/TEUs เป็นสินค้าขาออกร้อยละ 49.81 และขาเข้าร้อยละ 50.19

ที่มา : <https://www.tooktee.com/article/?cid=1663>

ที่มา : <https://thunhoon.com/article/247945>

กรณีศึกษาที่ 1 : เขตเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) (2/2)

- **ท่าเรือมาบตาพุดระยะที่ 3** รองรับขนถ่ายสินค้าที่เป็น “Liquid Material” คาดว่าจะแล้วเสร็จปีพ.ศ.2569 มูลค่าการลงทุน 7,500 ล้านบาท และการลงทุนของภาคเอกชน ในส่วนที่เชื่อมโยงอีกประมาณ 55,400 ล้านบาท

ที่มา : https://www.matichon.co.th/news-monitor/news_838192

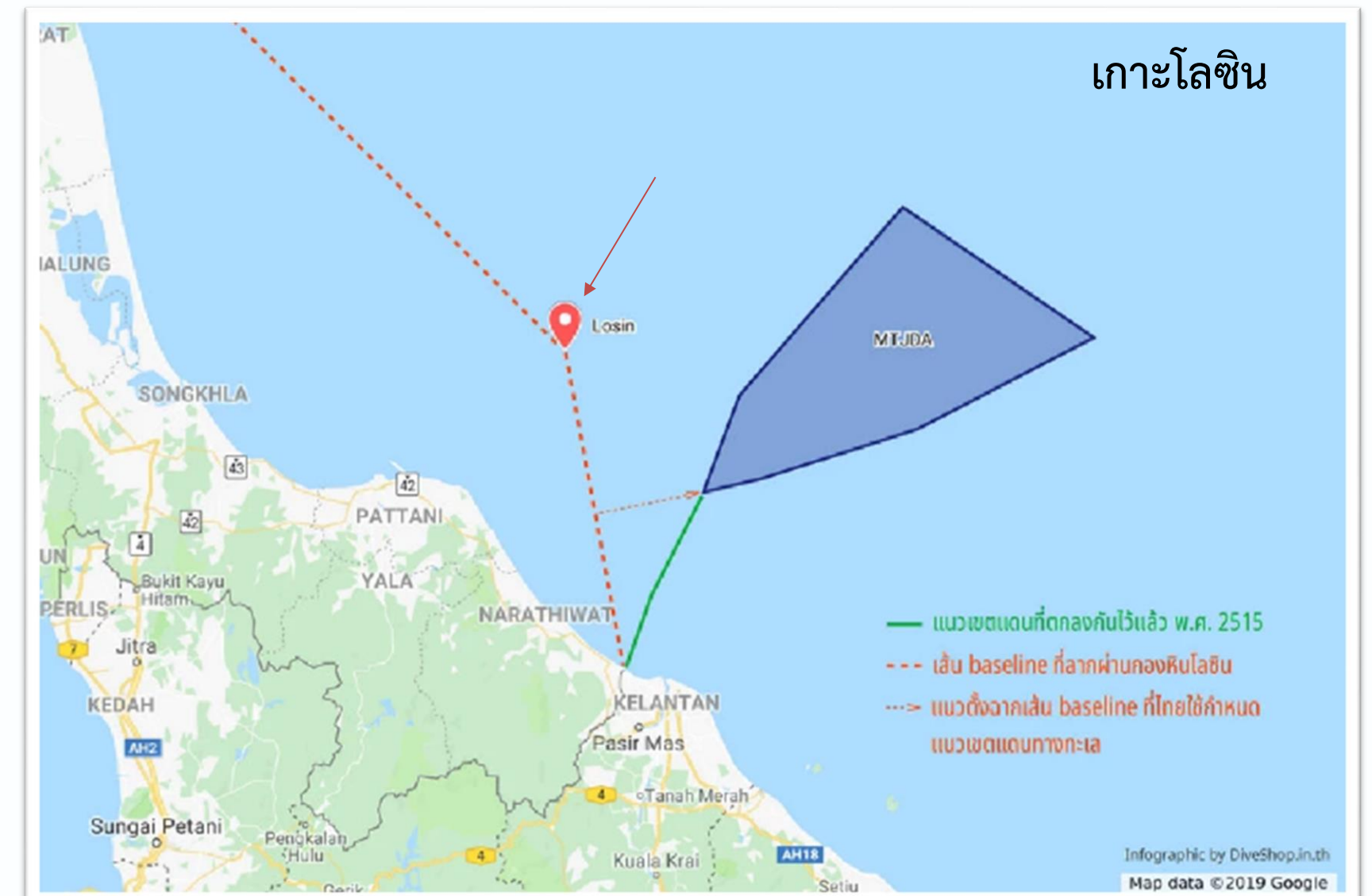
ท่าเรือแหลมฉบัง VS ท่าเรือโฮจิมินห์ ตัวอย่างการแข่งขันสมุทรภาพระดับภูมิภาค

- ท่าเรือโฮจิมินห์ ปริมาณสินค้าผ่านท่า 9.1 – 10 ล้าน TEUs (เพิ่มขึ้นร้อยละ 23.8) และท่าเรือกายแมพ (Cai Mep) อยู่ห่างจากท่าเรือโฮจิมินห์ 80 กม. ปริมาณสินค้าผ่านท่า 7 ล้าน TEUs
- ประเทศเวียดนามแข่งขันหน้าไทยด้านการส่งออก ปีพ.ศ. 2568 มูลค่า 469,243.6 ล้าน/USD เทียบกับไทยมูลค่า 339,578.4 ล้าน/USD หรือสูงกว่าไทย 1.38 เท่า
- เวียดนามสามารถยกฐานะประเทศเป็นศูนย์กลางการลงทุนระดับโลกโดยใช้ศักยภาพการใช้ประโยชน์จากทะเล
- ขนาดเศรษฐกิจของเวียดนาม ปีพ.ศ. 2568 มูลค่า 17.5 ล้านล้านบาท ขยายตัวร้อยละ 6.2 เทียบกับไทย GDP 18.9 ล้านล้านบาท ขยายตัวร้อยละ 2.0
- คาดว่าอีก 2 ปีข้างหน้าขนาดเศรษฐกิจของเวียดนามจะแซงไทยเป็นผลจากความสามารถใช้ประโยชน์จากศักยภาพของสมุทรภาพได้ดีกว่าไทย

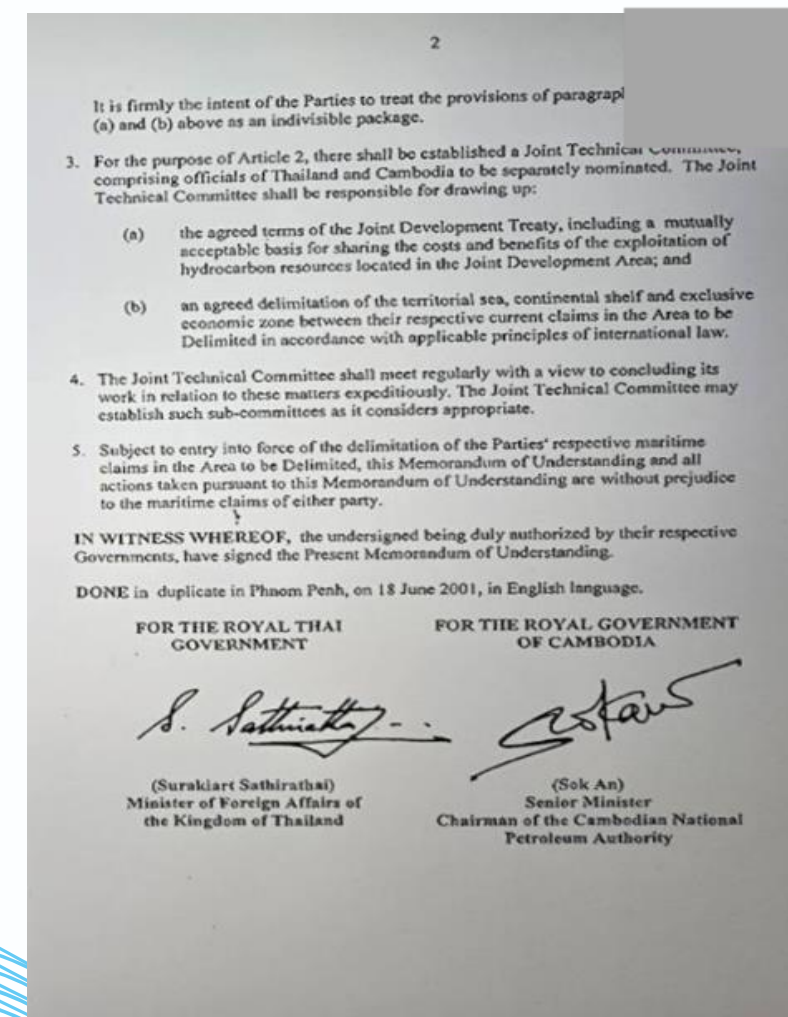
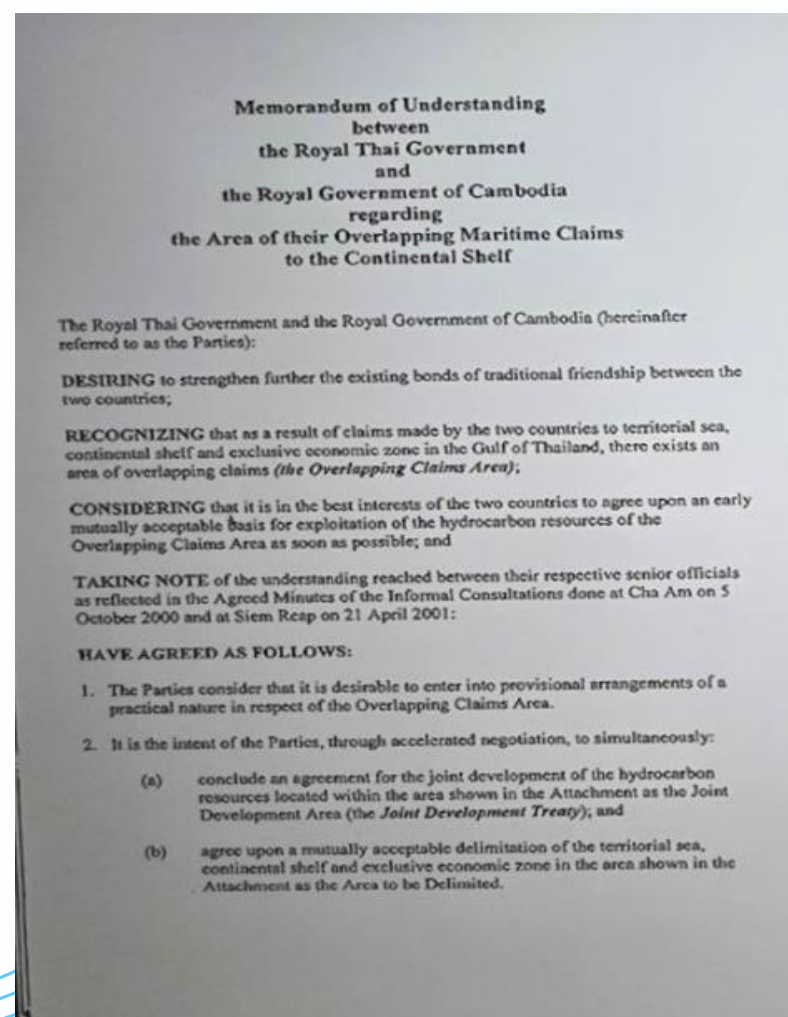
กรณีศึกษาที่ 2 : พื้นที่พัฒนาร่วมไทย-มาเลเซีย

- พื้นที่พัฒนาร่วมไทย-มาเลเซีย (JDA : Join Development Area) จากขีดหินใต้น้ำที่โผล่ขึ้นเหนือทะเลจังหวัดปัตตานี
- ทำให้ไทยสามารถประกาศเส้นเขตแดนทางทะเลที่บอณาเขตบริเวณแหล่งก๊าซธรรมชาติปริมาณมหาศาล ประมาณ 7,125.22 ตารางกิโลเมตร
- JDA เริ่มดำเนินการตั้งแต่ปีพ.ศ. 2534 และจะหมดอายุข้อตกลงในปีพ.ศ. 2571
ต่อมาไทย-มาเลเซีย (พ.ศ. 2565) กำหนดขยายระยะเวลาออกไปอีก 10 ปี

กรณีศึกษาที่ 3 : พื้นที่กัมพูชาอ้างสิทธิเขตทะเลทับซ้อน

พื้นที่กัมพูชาอ้างสิทธิเขตทะเลทับซ้อน ตั้งแต่ปีพ.ศ. 2515 กัมพูชาอ้างสิทธิเขตทะเลเป็นแหล่งปิโตรเลียมในพื้นที่ 26,400 ตารางกิโลเมตรประเด็นที่พึงเข้าใจพื้นที่ทับซ้อนเกาะกูดเป็นการอ้างสิทธิของกัมพูชาฝ่ายเดียวโดยการขยายเขตเศรษฐกิจจำเพาะออกไปถึงกลางอ่าวไทย เป็นการประกาศพื้นที่ฝ่ายเดียวเกี่ยวข้องกับผลประโยชน์จากแหล่งแก๊สและปิโตรเลียมและเป็นที่มาของ MOU ปี 2544 ซึ่งยังเป็นปัญหาทำให้ไทยอาจเสียเขตอธิปไตย

กรณีศึกษาที่ 4 : พื้นที่ทับซ้อนทะเลจีนใต้

พื้นที่ทับซ้อนทะเลจีนใต้

- ประกอบด้วยหมู่เกาะพาราเซลและหมู่เกาะสแปรตลีย์
- ประเทศจีนซึ่งเป็นมหาอำนาจอ้างสิทธิ์เหนือหมู่เกาะดังกล่าวมีการสร้างท่าเรือ-สนามบินและฐานทัพทางทหาร
- ทั้งฟิลิปปินส์และเวียดนามต่างอ้างกรรมสิทธิ์ กรณีนี้เป็นข้อพิพาทระดับนานาชาติที่ไม่ยอมรับเนื่องจากเป็นเส้นทางเดินเรือสากล

กรณีศึกษาที่ 5 : โครงการคลองไทย

เปิดฝังชุดคลองไทยแนว 9A

ระยะทาง **135 กิโลเมตร**

กว้าง
400
เมตร

ลึก
25 หรือ 30
เมตร

*แผนที่อาจมีความคลาดเคลื่อน

- **โครงการคลองไทย (Thai Canal)**
แนวคิดเป็นการขุดคลองลัดอ่าวไทย
จังหวัดนครศรีธรรมราชไปออกทะเล
อันดามันที่จังหวัดตรัง ความยาวใน
แผ่นดิน 135 กิโลเมตรและความยาว
ร่องน้ำ 76 กิโลเมตร (ปัจจุบันโครงการ
ไม่มีความคืบหน้า)

กรณีศึกษาที่ 6 : โครงการแลนด์บริดจ์เชื่อมอันดามัน-อ่าวไทย (ชุมพร-ระนอง)

- **โครงการแลนด์บริดจ์เชื่อมอันดามัน-อ่าวไทย (ชุมพร-ระนอง)** โครงการมูลค่าการลงทุน 1.0 ล้านล้านบาท ประกอบด้วยการก่อสร้างท่าเรือน้ำลึกจังหวัดชุมพรบริเวณแหลมรีว อ.หลังสวน และพัฒนาท่าเรือน้ำลึกจังหวัดระนองบริเวณอ่าวอ่างให้เป็นท่าเรือน้ำลึกทั้งสองด้าน ตามโครงการมีการสร้างทางรถไฟและถนนมอเตอร์เวย์เชื่อมต่อกันโดยหวังว่าเรือข้ามสมุทรประเภท Container Ocean Ship ปีละ 20 ล้านTEUs

กรณีศึกษาที่ 7 : โครงการคลองพูนน้ำเตโช

- **โครงการคลองพูนน้ำเตโช** โครงการร่วมลงทุนระหว่างกัมพูชากับรัฐวิสาหกิจจีนเป็นการขุดคลองจากนครพนมเปญผ่านจังหวัดกันดาล ตาแก้ว กัมปอต ไปจนถึงเมืองแกบเพื่อลงอ่าวไทยตอนล่างความกว้าง 100 เมตร ลึก 5.4 เมตร ระยะทาง 180 กิโลเมตร

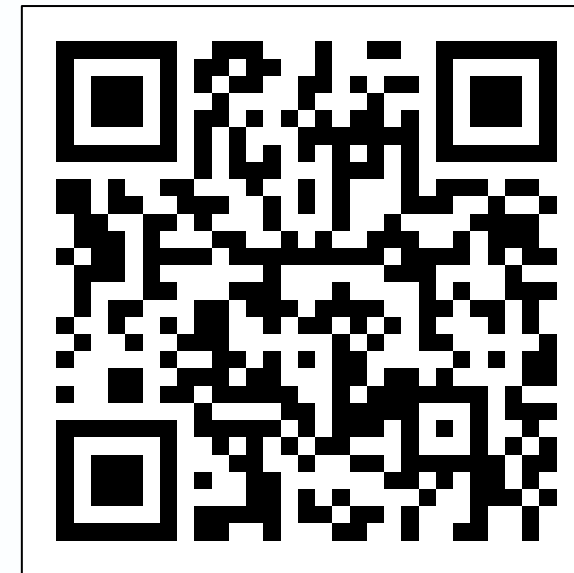

กรณีศึกษาที่ 7 : โครงการคลองพูนันเตโซ

- เวียดนามซึ่งกำลังก่อสร้างแลนด์บริดจ์มทะเลเชื่อมเกาะเตียนไห้ระยะทาง 47 กิโลเมตร โครงการจะเชื่อมไปถึงเกาะฟูโก๊วก (Phú Quốc) เป็นเกาะใหญ่สุดของเวียดนามกำลังพัฒนาเป็นเกาะท่องเที่ยวครบวงจรแข่งกับเกาะภูเก็ตของไทย อาจทำให้ทางออกสู่ทะเลของคลองพูนันเตโซถูกปิดกั้นเป็นการแสดงถึงปฏิสัมพันธ์เชิงอำนาจในการช่วงชิงผลประโยชน์ทางทะเลเกี่ยวข้องกับสมุททานุภาพโดยตรง

THANK YOU

สามารถสแกนบทความ
“สมุทธาธิปตย์และปฏิสัมพันธ์เชิงอำนาจ
การเมืองระหว่างประเทศ”
ได้ที่นี้

: [tanit.sorat](https://www.facebook.com/tanit.sorat)

: [ดร.ธนิต โสรัตน์](https://www.youtube.com/channel/UC...)

: www.tanitsorat.com